

181222

Sanningen dyrbarare än själva livet

Ängeln sade, "Lyssna!" Snart hörde jag en röst som lät som en mängd musikinstrument som ljöd i perfekt samstämmighet, melodisk och harmonisk. Den överträffade all musik jag någonsin hört. Den föreföll så full av nåd, medlidande och upplyftande, helig glädje. Den genomströmmade hela min kropp. Ängeln sade, "Se!" Min uppmärksamhet vändes då till det sällskap som jag hade sett tidigare, som blev kraftfullt sållade. Jag blev visad dem som jag tidigare hade sett gråta och be i själsångest. Jag såg att sällskapet av skyddsänglar omkring dem hade fördubblats och de var klädda i rustning från topp till tå. De förflyttade sig i exakt ordning, fasta som en trupp soldater. Deras ansiktsuttryck speglade den svåra strid som de hade utstått, den kvalfyllda kamp som de hade genomgått. Ändå lyste nu deras anletsdrag, märkta av svåra inre kval, med den himmelska härlighetens ljus. De hade vunnit seger och det framkallade den djupaste tacksamhet och ren, helig glädje.

Antalet personer i detta sällskap hade minskat. Några hade sållats bort och lämnats vid vägen. De obetänksamma och likgiltiga som inte förenade sig med dem som värderade seger och frälsning tillräckligt högt för att anstränga sig till det yttersta, hålla ut och bönfälla om den, fick den inte. De lämnades efter i mörker, och deras antal ersattes genast av andra som grep tag i sanningen och inordnade sig i leden. De onda änglarna trängde fortfarande på omkring dem, men de kunde inte få någon makt över dem.

Jag hörde dem som var klädda i rustningen förkunna sanningen med stor kraft. Den hade verkan. Jag såg dem som hade varit bundna, några hustrur hade varit bundna av sina makar och några barn hade varit bundna av sina föräldrar. De uppriktiga som hade hållits fast eller hindrats från att höra sanningen grep nu ivrigt tag i den sanning som förkunnades. All fruktan för släktingar var försvunnen. Endast sanningen var upphöjd inför dem. Den var kärare och dyrbarare för dem än livet. De hade hungrat och törstat efter sanningen. Jag frågade vad som orsakat denna stora förändring. En ängel svarade, "Det är det sena regnet, vederkvickelsen från Herrens närvaro. Den tredje ängels höga rop." Stor kraft var med dessa utvalda. – Testimonies for the Church, vol 1, sid. 181- 183

Översättning: S. Gundler